

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci žalobce: **Z. B.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Znojmo**, se sídlem Dyjská 4, Znojmo, v řízení o žalobě proti opatření ředitelky žalované, kterým nevyhověla žádosti o přerušení výkonu trestu ve smyslu § 56 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 7. 3. 2016 žalobce požádal ředitelku Věznice Znojmo o přerušení výkonu trestu, aby se mohl dne 12. 3. 2016 účastnit pohřbu jeho bratra. V návaznosti na to vězeňský vychovatel podal jménem žalobce oficiální návrh na povolení opustit věznici, tj. návrh na přerušení výkonu trestu podle § 56 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Tento návrh ředitelka žalované dne 8. 3. 2016 na doporučení členů odborné komise neschválila. Dne 2. 9. 2016 bylo NSS poštou doručeno podání žalobce datované dnem 31. 8. 2016 a označené jako „*Žaloba proti zamítavému rozhodnutí na opuštění věznice za účelem pohřbu*“ a „*Žádost o navrácení promarněné lhůty vztahující se k přiložené žalobě*“.

[2] NSS tato podání přeposlal žalované. Ředitelka žalované ve vyjádření mj. uvedla, že neschválením návrhu nerozhodla o subjektivním právu nebo povinnosti žalobce. Dle ní nemá odsouzený právo na tento typ přerušení výkonu trestu. Dále upozornila, že nesouhlasí se Závěrečným stanoviskem Veřejné ochránkyně práv ve věci žalobce. Dne 27. 9. 2016 pak soud obdržel repliku žalobce, který opakovaně vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím ředitelky žalované. Též má za to, že s ním bylo zacházeno jinak, než s ostatními odsouzenými vykonávající trest odnětí svobody ve Věznici Znojmo, Oddělení C.

[3] NSS nejprve zvažoval otázku pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Pokud by totiž věc do pravomoci správních soudů vůbec nespadala, nebylo by možno určit, který soud by měl být příslušný o takové věci rozhodovat (blíže viz rozsudek

ze dne 26. 11. 2015, čj. 9 As 207/2015-46, bod 22). Dospěl přitom k závěru, že podání žalobce je třeba posoudit jako správní žalobu, tedy žalobu proti správnímu orgánu podanou v souladu s § 4 odst. 1 písm. a), b) nebo c) s. ř. s.

[4] NSS již v jiné věci konstatoval, že přezkum rozhodnutí o kázeňských trestech podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody spadá do pravomoci správních soudů. V tomto případě je tomu stejně, ustanovení § 76 odst. 5 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, které za příslušné označuje okresní soudy, se přitom neuplatní (srov. přiměřeně rozsudek ze dne 21. 12. 2012, čj. 8 As 48/2012-50, č. 2805/2013 Sb. NSS, bod 16). V nynější věci tedy jde, podobně jako u rozhodnutí o kázeňských deliktech, o zacházení s odsouzeným (viz Hlava III cit. zákona). O předložené žalobě proto přísluší rozhodovat právě specializovaným senátům krajských soudů [§ 4 odst. 1 ve spojení s § 7 odst. 1 s. ř. s.].

[5] NSS je příslušný k vyřizování kasačních stížností proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů vydaným ve správním soudnictví, jakož i k rozhodování v dalších případech stanovených tímto předpisem nebo zvláštním zákonem. O takovou věc se v tomto konkrétním případě nejedná a zdejší soud tedy není příslušný k tomu, aby se jí zabýval. Ve smyslu § 7 odst. 1 s. ř. s. jsou k takovému řízení zásadně věcně příslušné krajské soudy. Místní příslušnost krajského soudu se v tomto případě řídí sídlem orgánu, který napadená rozhodnutí vydal.

[6] V souladu s § 7 odst. 4 a 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení věcně a místně příslušný (zde NSS), postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. NSS tedy v souladu se shora uvedeným nezbylo, než věc postoupit Krajskému soudu v Brně. Tento soud je věcně a místně příslušný, v jeho obvodu má sídlo správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

[7] NSS jen pro pořádek dodává, že jakkoliv je s ohledem na výše uvedené nepochybné, že napadený akt ředitelky žalované byl vydán v oblasti veřejné správy, nynější rozhodnutí v žádném případě nepředjímá, zda byl tento akt také rozhodnutím ve smyslu soudního řádu správního, tedy zda zasáhl do právní sféry žalobce, resp. zda snad šlo o nečinnost či zásah ve smyslu soudního řádu správního (k určování těchto otázek v oblasti výkonu trestu odnětí svobody srov. např. rozsudek ze dne 19. 12. 2012, čj. 5 As 18/2012 - 47).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 26. října 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu